

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (suurkoda)

13. märts 2018*

Apellatsioonkaebus – Taimekaitsevahendid – Rakendusmäärus (EL) 2015/408 –
Taimekaitsevahendite turulelaskmine ja asendamisele kuuluvate ainete loetelu koostamine –
Toimeaine metalaksüüli lisamine sellesse loetellu – Tühistamishagi – Vastuvõetavus – ELTL artikli 263
neljas lõik – Halduse üldakt, mis ei vaja rakendusmeetmeid – Isiklikult puudutatud isik

Kohtuasjas C-244/16 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 27. aprillil 2016 esitatud apellatsioonkaebus,

Industrias Químicas del Vallés SA, asukoht Mollet del Vallés (Hispaania), esindajad: *abogada* C. Fernández Vicién, *abogada* C. Vila Gisbert ja *abogada* I. Moreno-Tapia Rivas,

apellant,

teine menetlusosaline:

Euroopa Komisjon, esindajad: I. Galindo Martín ja P. Ondrušek, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (suurkoda),

koosseisus: president K. Lenaerts, asepresident A. Tizzano, kodade presidendid R. Silva de Lapuerta, T. von Danwitz, J. L. da Cruz Vilaça, A. Rosas, C. G. Fernlund ja C. Vajda, kohtunikud C. Toader, M. Safjan, D. Šváby, M. Berger, A. Prechal, E. Jarašiūnas ja E. Regan (ettekandja),

kohtujurist: M. Wathelet,

kohtusekretär: ametnik I. Illéssy,

arvestades kirjalikku menetlust ja 6. juuni 2017. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 6. septembri 2017. aasta kohtuistungil ära kuulunud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

otsuse

- 1 Apellatsioonkaebuses palub apellant Industrias Químicas del Vallés SA tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 16. veebruari 2016. aasta määruse Industrias Químicas del Vallés vs. komisjon (T-296/15, ei avaldata; edaspidi „vaidlustatud kohtumäärus“, EU:T:2016:79), millega Üldkohus jättis vastuvõetamatusesse tõttu läbi vaatamata tema hagi komisjoni 11. märtsi 2015. aasta rakendusmääruse (EL) 2015/408, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1107/2009 (taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta) artikli 80 lõiget 7 ja kehtestatakse asendamisele kuuluvate ainete loetelu (ELT 2015, L 67, lk 18; edaspidi „vaidlusalune määrus“), osalise tühistamise nõudes.

Õiguslik raamistik

Direktiiv 91/414

- 2 Nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiivi 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta (EÜT 1991, L 230, lk 1; ELT eriväljaanne 03/11, lk 332) (viimati muudetud komisjoni 8. märtsi 2011. aasta direktiiviga 2011/34/EL (ELT 2011, L 62, lk 27)) (edaspidi „direktiiv 91/414“) I lisas oli ette nähtud taimekaitsevahendites kasutamiseks lubatud toimeainete loetelu.
- 3 Komisjoni 23. aprilli 2010. aasta direktiivi 2010/28/EL, millega muudetakse nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ, et lisada toimeainete hulka metalaksüül (ELT 2010, L 104, lk 57), artikli 1 ja lisa kohaselt muudeti direktiivi 91/414 I lisas sisalduvat loetelu nii, et sellesse lisati kõnealune aine.

Määrus (EÜ) nr 1107/2009

- 4 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise ja nõukogu direktiivide 79/117/EMÜ ja 91/414/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2009, L 309, lk 1) artiklis 14 „Heakskiidu pikendamine“, mis asub II peatüki „Toimeained, taimekaitseained, sünergistid ja muud koostisained“ 1. jao „Toimeained“ 3. alajaos „Pikendamine ja läbivaatamine“, on sätestatud:

„1. Taotluse korral pikendatakse toimeainele antud heakskiitu, kui on kindlaks tehtud, et artiklis 4 sätestatud heakskiitmise kriteeriumid on täidetud.

[...]

2. Heakskiitu pikendatakse kuni viieteistkümneks aastaks. [...]“

- 5 Määruse nr 1107/2009 nimetatud 3. alajaos sisalduv artikkel 20 „Pikendamismäärus“ on sõnastatud järgmiselt:

„1. Vastavalt artikli 79 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele võetakse vastu määrus, milles sätestatakse, et

a) toimeaine heakskiitu pikendatakse, võttes vajaduse korral arvesse tingimusi ja piiranguid, või

b) toimeaine heakskiitu ei pikendata.

[...]“

- 6 Määruse nr 1107/2009 II peatüki 1. jao 4. alajaos „Erandid“ sisalduvas artiklis 24 „Asendust vajavad ained“ on sätestatud:

„1. [...] Erandina artikli 14 lõikest 2 võib heakskiitu pikendada ühe korra või mitu korda kuni seitsmeaastaseks ajavahemikuks.

2. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist, kohaldatakse artikleid 4–21. Asendust vajavad ained loetletakse eraldi artikli 13 lõikes 4 osutatud määruses.“

- 7 Määruse III peatüki „Taimekaitsevahendid“ 1. jao „Luba“ 3. alajaos „Lubade vastastikune tunnustamine“ sisalduvas artiklis 41 „Loa andmine“ on ette nähtud:

„1. Liikmesriik, kellele esitatakse artikli 40 kohane taotlus, annab pärast taotluse ja sellele lisatud artikli 42 lõikes 1 osutatud dokumentide läbivaatamist, arvestades oma territooriumil valitsevaid tingimusi, asjaomase taimekaitsevahendi loa samadel tingimustel nagu taotlust läbivaatav liikmesriik, välja arvatud artikli 36 lõike 3 kohaldamisel.

2. Erandina lõikest 1 võib liikmesriik anda taimekaitsevahendile loa, kui

[...]

b) see sisaldab asendust vajavat ainet;

[...]“

- 8 Määruse III peatüki 1. jao 5. alajaos „Erijuhud“ sisalduvas artiklis 50 „Asendust vajavaid aineid sisaldavate taimekaitsevahendite võrdlev hindamine“ on sätestatud:

„1. Liikmesriik teeb võrdleva hindamise, kui ta hindab sellise taimekaitsevahendi loataotlust, mis sisaldab asendust vajava aine heakskiidetud toimeainet. Liikmesriigid ei anna asendust vajavat ainet sisaldavale taimekaitsevahendile luba või piiravad sellise taimekaitsevahendi kasutamist konkreetse põllukultuuri puhul, kui IV lisas sätestatud riske ja eeliseid kaaluva võrdleva hindamise tulemusena ilmneb, et

[...]

4. Asendust vajavat ainet sisaldavate taimekaitsevahendite puhul teevad liikmesriigid lõikes 1 sätestatud võrdlevat hindamist regulaarselt ning hiljemalt loa pikendamisel või muutmisel.

Kõnealuse võrdleva hindamise tulemuste põhjal jätavad liikmesriigid loa kehtima, võtavad selle tagasi või muudavad seda.

[...]“

- 9 Määruse XI peatükis „Ülemineku- ja lõppsätted“ sisalduva artikli 80 „Üleminekumeetmed“ lõikes 7 on ette nähtud:

„Hiljemalt 14. detsembril 2013 kehtestab komisjon loetelu direktiivi [91/414] I lisas esitatud ainetest, mis vastavad käesoleva määruse II lisa punktis 4 sätestatud kriteeriumidele ning mille suhtes kohaldatakse käesoleva määruse artikli 50 sätteid.“

Rakendusmäärused

Rakendusmäärus (EL) nr 540/2011

- 10 Komisjoni 25. mai 2011. aasta rakendusmääruse (EL) nr 540/2011, millega rakendatakse määrust nr 1107/2009 seoses heakskiidetud toimeainete loeteluga (ELT 2011, L 153, lk 1), põhjenduse 1 ja artikli 1 kohaselt loetakse toimeained, mis on kantud direktiivi 91/414 I lissasse, määruse nr 1107/2009 alusel heakskiidetuks.

Vaidlusalune määrus

- 11 Vaidlusaluse määruse artiklis 1 „Asendamisele kuuluvad ained“ on ette nähtud:

„Käesoleva määruse lissas sätestatakse direktiivi [91/414] I lissasse kantud toimeained, mis vastavad määruse [...] nr 1107/2009 II lisa punktis 4 sätestatud kriteeriumidele.

[...]“

- 12 Määruse lissas sisalduv loetelu hõlmab metalaksüüli.

Vaidluse taust

- 13 Vaidluse tausta, mis nähtub vaidlustatud kohtumääruse punktidest 1–6, võib kokku võtta järgmiselt.
- 14 Apellant on Hispaania õiguse alusel asutatud äriühing, mille tegevusalade hulka kuuluvad taimekaitsevahendite, loomasööda ja muude keemiatoodete tootmine, müük, jaotuskanalite loomine, müügiesindus ja turustamine. Ta impordib muu hulgas keemilist toimeainet metalaksüüli Hispaaniasse ja turustab seda toimeainet sisaldavaid taimekaitsevahendeid mitmes liikmesriigis.
- 15 Apellant ja üks teine äriühing esitasid 1995. aasta aprillis Portugali Vabariigi pädevale asutusele taotluse kanda metalaksüül direktiivi 91/414 I lissasse.
- 16 Komisjon jättis 2. mai 2003. aasta otsusega 2003/308/EÜ metalaksüüli direktiivi 91/414 I lissasse kandmata jätmise ja kõnealust toimeainet sisaldavate taimekaitsevahendite lubade tühistamise kohta (ELT 2003, L 113, lk 8; ELT erivaljaanne 03/38, lk 495) taotluse rahuldamata ning kutsus liikmesriike üles metalaksüüli sisaldavate taimekaitsevahendite jaoks antud lube tagasi võtma ja uusi lube mitte enam andma.
- 17 Üldkohus jättis 28. juuni 2005. aasta kohtuotsusega Industrias Químicas del Vallés vs. komisjon (T-158/03, EU:T:2005:253) apellandi tühistamishagi otsuse 2003/308 peale rahuldamata.
- 18 Euroopa Kohus rahaldas 18. juuli 2007. aasta otsusega Industrias Químicas del Vallés vs. komisjon (C-326/05 P, EU:C:2007:443) apellandi apellatsioonkaebuse 28. juuni 2005. aasta kohtuotsuse Industrias Químicas del Vallés vs. komisjon (T-158/03, EU:T:2005:253) peale ja tühistas nimetatud kohtuotsuse. Euroopa Kohus leidis, et kohtuvaidlus oli menetlusstaadiumis, mis võimaldas teha lõpliku otsuse, ning lahendas Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu teise lause alusel kohtuasja ka sisuliselt ja tühistas otsuse 2003/308.
- 19 Komisjon võttis 23. aprillil 2010 vastu direktiivi 2010/28, et kanda metalaksüül direktiivi 91/414 I lissas sisalduvasse toimeainete loetellu.

- 20 Komisjon kandis vaidlusaluse määrusega metalak süüli asendamisele kuuluvate ainete loetellu, mis on sellele määrusele lisatud, põhjendusel et määruse nr 1107/2009 II lisa punkti 4 tähenduses on selles aines mitteaktiivsete isomeeride osakaal märkimisväärne.

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtumäärus

- 21 Apellant esitas Üldkohtu kantseleisse 5. juunil 2015 hagi vaidlusaluse määruse osalise tühistamise nõudes.
- 22 Üldkohus jättis vaidlustatud kohtumäärusega hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata esiteks põhjendusel, et vaidlusalune määrus ei puuduta apellanti isiklikult, ja teiseks põhjendusel, et määrus on halduse üldakt, mis sisaldab apellandi suhtes rakendusmeetmeid ELTL artikli 263 neljanda lõigu viimase lauseosa tähenduses. [Edaspidi kasutatakse ELTL artikli 263 kontekstis teiste keeleversioonide põhjal läbivalt sõna „sisaldama“ asemel sõna „vajama“.] Üldkohus lükkas tagasi ka apellandi argumendid, mille kohaselt tema hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jätmise korral jäetakse ta tõhusa kohtuliku kaitseta.

Poolte nõuded

- 23 Apellatsioonkaebuses palub apellant Euroopa Kohtul:
- tühistada vaidlustatud kohtumäärus;
 - tunnistada vastuvõetavaks tühistamishagi, mille ta esitas vaidlusaluse määruse peale;
 - saata asi Üldkohtule tagasi sisulise otsuse tegemiseks ja
 - mõista apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulud välja komisjonilt.
- 24 Komisjon palub Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja mõista kohtukulud välja apellandilt.

Apellatsioonkaebus

Esimene väide

Poolte argumendid

- 25 Esimese väitega vaidlustab apellant vaidlustatud kohtumääruse punktid 39–41, 43–46, 48–50, 58 ja 59 ning heidab Üldkohtule ette, et ta järeldas, et vaidlusalune määrus vajab ELTL artikli 263 neljanda lõigu viimase lauseosa tähenduses rakendusmeetmeid.
- 26 Apellant on seisukohal, et selleks, et teha kindlaks, kas halduse üldakt vajab rakendusmeetmeid, tuleb lähtuda esiteks selle isiku olukorrast, kes tugineb ELTL artikli 263 neljanda lõigu alusel õigusele esitada hagi, ja teiseks hagi esemest. Viimati nimetatuga seoses tuleb juhul, kui hageja palub õigusakti tühistada vaid osaliselt, arvesse võtta üksnes akti selle osa võimalikke rakendusmeetmeid, mille tühistamist nõutakse.
- 27 Mis puudutab esiteks apellandi olukorda, siis ta on metalak süüli Euroopa registreeringu ja seda ainet sisaldavate taimekaitsevahendite siseriiklike registreeringute omanik.

- 28 Mis puudutab teiseks Üldkohtule esitatud hagi eset, siis tuleb apellant meelde, et ta palus vaidlusaluse määruse tühistada osaliselt, see tähendab osas, milles metalaktsüül kvalifitseeriti asendamisele kuuluvaks aineks ja allutati seega niisuguste ainete suhtes kohaldatavale korrale, mis on kehtestatud määrusega nr 1107/2009. Apellant esitas ka määruse teatud sätete suhtes õigusvastasuse vastuväite.
- 29 Apellandi hinnangul sisaldab vaidlustatud kohtumäärus (eelkõige selle punktid 23, 35 ja 36) hagi eseme liiga lühidat kirjeldust, mis põhineb sama lühidal vaidlusaluse määruse kirjeldusel. Vaidlusaluse määruse eesmärk on mitte pelgalt kehtestada asendamisele kuuluvate ainete loetelu, vaid ka panna nende ainete suhtes kehtima määruses nr 1107/2009 sisalduvad materiaalõigusnormid, ning see kujutab endast vaidlusaluse määruse kohaldamise kohest ja vahetut tagajärge, mis ei vaja mingeid rakendusmeetmeid. Teisisõnu tekitab määrus ise kindlalt ja kohe apellandi õiguslikule olukorrale konkreetseid tagajärgi.
- 30 Sellega seoses märgib apellant esiteks, et nagu nähtub vaidlustatud kohtumääruse punktidest 39–41, vastab tõele, et metalaktsüüli heakskiidu pikendamine määruse nr 1107/2009 alusel toimub tulevikus ja et komisjon peab apellandi esitatava pikendamistaotluse tulemusel vastu võtma uue akti. Apellant väidab siiski, et see akt saab olema rakendusmeede mitte vaidlusalusele määrusele, vaid määruse nr 1107/2009 artiklile 14 ja sellele järgnevale artiklitele, mis reguleerivad toimeaine heakskiidu pikendamise menetlust.
- 31 Apellant rõhutab, et nimetatud aktil ei saa olla mingeid tagajärgi, mis täiendaksid või muudaksid asendamisele kuuluvate ainete õiguslikku seisundit, ja et see ei hakka kaasa aitama nende ainete suhtes kohaldatavate materiaalõigusnormide määratlemisele või täpsustamisele.
- 32 Apellant toonitab samuti, et vaidlusaluse määruse tagajärjel kehtib kohustus saada metalaktsüülile heakskiit vähemalt iga seitsme aasta järel, mitte iga 15 aasta järel nagu toimeainete puhul, mis ei kuulu asendamisele.
- 33 Apellant väidab teiseks, et mis puudutab metalaktsüüli sisaldavate taimekaitsevahendite siseriiklikku luba, mis apellandil on, siis vaidlusaluse määruse kohese tagajärjena kehtib kohustus viia kõnealuste vahendite ja nende kasutamise suhtes läbi määruse nr 1107/2009 artiklis 50 sätestatud võrdlev hindamine. Vastupidi sellele, mida Üldkohus leidis vaidlustatud kohtumääruse punktis 45, jätavad liikmesriigid asjaomaste ettevõtjate kohustuseks mitte ainult võrdleva hindamisega seotud kulude kandmise, vaid ka hindamise korraldamise ning siseriiklikud ametivõimud piirduvad asjaomase taimekaitsevahendi loa pikendamise taotluse kohta otsuse tegemisega. Seega on apellant kohustatud võrdlevast hindamisest tulenevaid kohustusi kandma sõltumata hindamise lõpptulemusest.
- 34 Kui Üldkohus tuvastas vaidlustatud kohtumääruse punktis 43, et võrdleva hindamise läbiviimine ei mõjuta seda, kas liikmesriigid annavad või jätavad andmata turulelaskmise load, pikendavad neid, võtavad need tagasi või muudavad neid, jättis ta tähelepanuta asjaolu, et vaidlusaluse määruse mõju on siseriiklike asutuste mis tahes otsusest sõltumatu. Määruse nr 1107/2009 artikli 50 lõikega 4 on nimelt liikmesriikidele kehtestatud kohustus viia võrdlevat hindamist läbi regulaarselt ja hiljemalt loa pikendamisel või muutmisel. Järelikult ei ole mingit loataotlust või loa pikendamise taotlust vaja selleks, et asjaomane liikmesriik viiks läbi metalaktsüüli võrdleva hindamise, mis on selle aine asendamisele kuuluvaks aineks kvalifitseerimise otsene tagajärg.
- 35 Kolmandaks on apellant arvamusel, et sarnane järeldus kehtib liikmesriikide vahel taimekaitsevahendite vastastikuse tunnustamise põhimõtte suhtes. Vaidlusaluse määruse vastuvõtmise tõttu ei ole asendamisele kuuluvat ainet sisaldava vahendi vastastikune tunnustamine nimelt enam automaatne, nagu see on seevastu mis tahes muu toimeaine puhul.

- 36 Neljandaks leiab apellant, et samamoodi nagu komisjoni aktil metalaksüüli heakskiidu pikendamise kohta ei ole liikmesriikide poolt seoses vastastikuse tunnustamise või siseriikliku loa taotlusega võetavatel meetmetel mingit mõju ei metalaksüüli kvalifitseerimisele asendamisele kuuluvaks aineks ega korrale, mida selle aine suhtes määruse nr 1107/2009 alusel kohaldatakse.
- 37 Apellant lisab, et nagu komisjoni vastuvõetavad aktid ei ole aktid, mille liikmesriigid võtavad vastu metalaksüüli suhtes kohaldatavate erisätete rakendamiseks, mitte vaidlusaluse määruse, vaid määruse nr 1107/2009 rakendusmeetmed.
- 38 Komisjon vaidleb apellandi argumentidele vastu.

Euroopa Kohtu hinnang

- 39 Kõigepealt tuleb meenutada, et füüsilise või juriidilise isiku poolt ELTL artikli 263 neljanda lõigu alusel niisuguse akti peale esitatud hagi vastuvõetavus, mille adressaat ta ei ole, eeldab, et isikul on hagi esitamise õigus, mis esineb kahel juhul. Esiteks võib niisuguse hagi esitada tingimusel, et see akt puudutab isikut otseselt ja isiklikult. Teiseks võib isik esitada hagi halduse üldakti peale, mis ei vaja rakendusmeetmeid, kui see akt puudutab teda otseselt (vt eelkõige 17. septembri 2015. aasta kohtuotsus *Mory jt vs. komisjon*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punktid 59 ja 91).
- 40 Vaidlustatud kohtumääruse punktides 30–49 teist juhtu analüüsides märkis Üldkohus kohtumääruse punktides 31–33, et vaidlusalune määrus on oma laadilt halduse üldakt ELTL artikli 263 neljanda lõigu viimase lauseosa tähenduses, ning pooled ei ole sellele käesolevas apellatsioonimenetluses vastu vaieldud.
- 41 Järelikult tuleb analüüsida küsimust, kas Üldkohus rikkus õigusnormi – nagu väidab apellant –, kui ta vaidlustatud kohtumääruse punktides 34–49 asus seisukohale, et vaidlusalune määrus vajab apellandi suhtes rakendusmeetmeid.
- 42 Sellega seoses tuleb meenutada, et ELTL artikli 263 neljanda lõigu viimases lauseosas sisalduva väljendi „mis ei [vaja] rakendusmeetmeid“ tõlgendamisel tuleb lähtuda selle sätte eesmärgist, mis nähtuvalt sätte tekkeloost seisneb sellise olukorra vältimises, kus isik peab käituma õigusvastaselt, et saada seejärel võimalus kohtusse pöörduda. Kui aga halduse üldakt mõjutab otseselt füüsilise või juriidilise isiku õiguslikku olukorda, vajamata selleks rakendusmeetmeid, võib isik jääda tõhusast kohtulikust kaitsest ilma, kui tal puudub võimalus esitada hagi liidu kohtule, et vaidlustada halduse üldakti õiguspärasus. Nimelt võib rakendusmeetmete puudumise korral füüsiline või juriidiline isik, ehkki asjaomane akt puudutab teda otseselt, saavutada akti kohtuliku kontrollimise alles siis, kui ta on rikkunud akti sätteid ja viitab nende õigusvastasusele tema suhtes liikmesriigi kohtus algatatud menetlustes (28. aprilli 2015. aasta kohtuotsus *T & L Sugars ja Sidul Açúcares vs. komisjon*, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punkt 29 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 43 Seevastu juhul, kui halduse üldakt vajab rakendusmeetmeid, on liidu õiguskorra nõuete järgimise kohtulik kontroll tagatud sõltumata küsimusest, kas need meetmed kehtestab liit või liikmesriigid. Füüsilised või juriidilised isikud, kes ei saa ELTL artikli 263 neljandas lõigus ette nähtud vastuvõetavuse tingimustest tulenevalt vaidlustada otse liidu kohtus liidu halduse üldakti, on nende suhtes nimetatud akti kohaldamise eest kaitstud võimalusega vaidlustada selle akti rakendusmeetmed (28. aprilli 2015. aasta kohtuotsus *T & L Sugars ja Sidul Açúcares vs. komisjon*, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punkt 30 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 44 Kui sellise akti rakendamine kuulub liidu institutsioonide, organite või asutuste pädevusse, võivad füüsilised või juriidilised isikud esitada ELTL artikli 263 neljandas lõigus sätestatud tingimustel nende rakendusaktide peale hagi otse liidu kohtutele ning võivad hagi põhjendamisel ELTL artikli 277 kohaselt viidata asjaomase alusakti õigusvastasusele. Kui sellise akti rakendamine kuulub liikmesriikide

pädevusse, võivad isikud viidata asjaomase alusakti kehtetusele liikmesriikide kohtutes ning paluda viimastel pöörduda ELTL artikli 267 alusel Euroopa Kohtu poole eelotsuse küsimustega (28. aprilli 2015. aasta kohtuotsus T & L Sugars ja Sidul Açúcares vs. komisjon, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punkt 31 ning seal viidatud kohtupraktika).

- 45 Nagu Euroopa Kohus on juba otsustanud, tuleb selleks, et hinnata, kas halduse üldakt vajab rakendusmeetmeid, lähtuda sellise isiku olukorrast, kes tugineb õigusele esitada hagi ELTL artikli 263 neljanda lõigu viimase lauseosa alusel. Seega ei ole oluline, kas kõnealune akt vajab rakendusmeetmeid teiste õigussubjektide suhtes (28. aprilli 2015. aasta kohtuotsus T & L Sugars ja Sidul Açúcares vs. komisjon, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punkt 32 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 46 Lisaks tuleb selle hinnangu andmisel juhinduda üksnes hagi esemest ja juhul, kui hageja palub akti tühistada vaid osaliselt, tuleb olenevalt olukorrast arvesse võtta üksnes rakendusmeetmeid, mida see osa aktist võib vajada (10. detsembri 2015. aasta kohtuotsus Kyocera Mita Europe vs. komisjon, C-553/14 P, ei avaldata, EU:C:2015:805, punkt 45 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 47 Sellega seoses ei ole oluline, kas kõnealused meetmed on mehaanilist laadi või mitte (28. aprilli 2015. aasta kohtuotsus T & L Sugars ja Sidul Açúcares vs. komisjon, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punktid 41 ja 42, ning 10. detsembri 2015. aasta kohtuotsus Kyocera Mita Europe vs. komisjon, C-553/14 P, ei avaldata, EU:C:2015:805, punkt 46).
- 48 Käesoleval juhul tuleb esiteks põhjendamatusesse tõttu tagasi lükata apellandi argument, et Üldkohus ei võtnud õigesti arvesse talle esitatud hagi eset, eriti asjaolu, et haviga paluti vaidlusalune määrus tühistada osas, milles on ette nähtud, et metalaksüüli suhtes kehtivad teatavad määruses nr 1107/2009 sätestatud materaalõigusnormid.
- 49 Vaidlustatud kohtumääruse punktides 35–38 nähtub nimelt, et kõigepealt meenutas Üldkohus, et vaidlusaluse määruse eesmärk on kehtestada asendamisele kuuluvate ainete loetelu, ning märkis seejärel, et määruses nr 1107/2009 on ette nähtud nende ainete suhtes selliste erisätete kohaldamine, mis kalduvad kõrvale muudele toimeainetele kohaldatavatest sätetest. Üldkohus täpsustas vaidlustatud kohtumääruse punktis 38, et erisätted puudutavad esiteks asendamisele kuuluvate ainete heakskiitmist ja selle heakskiidu pikendamist, teiseks niisuguseid aineid sisaldavate taimekaitsevahendite turulelaskmise lube ning nende lubade pikendamist ja muutmist ning kolmandaks nende lubade vastastikust tunnustamist liikmesriikide vahel.
- 50 Vaidlustatud kohtumääruse punktides 39–49 ilmneb samuti, et Üldkohus analüüsis neid erisätteid põhjalikult ja järeldas, et need võivad apellandi õiguslikku olukorda mõjutada üksnes komisjoni või liikmesriikide vastuvõetud aktide vahendusel.
- 51 Teiseks tuleb analüüsida argumente, millega apellant soovib selle järelduse põhjendatusele vastu vaielda.
- 52 Sellega seoses tuleb märkida, et asjaolu, et liidu halduse üldakt vajab ELTL artikli 263 neljanda lõigu viimase lauseosa tähenduses rakendusmeetmeid, mistõttu määruse teatud õiguslikud tagajärjed realiseeruvad üksnes nende meetmete kaudu, ei välista siiski, et määrus tekitab füüsilise või juriidilise isiku õiguslikule olukorrale muid õiguslikke tagajärgi, mis ei sõltu rakendusmeetmete võtmisest.
- 53 Käesolevas asjas tuleb seega arvesse võtta kolme kategooriat metalaksüülile kohaldatavaid erisätteid, mis on esile toodud käesoleva kohtuotsuse punktis 49 ja millele apellant oma apellatsioonkaebuses tugineb, et hinnata, kas seetõttu, et vaidlusaluse määrusega on metalaksüül neile sätetele allutatud, tekitab määrus apellandi õiguslikule olukorrale tagajärgi, mis ei sõltu rakendusmeetmetest.

- 54 Mis puudutab esiteks asendamisele kuuluvate ainete heakskiitmist ja heakskiidu pikendamist käsitlevaid sätteid, siis tuleb ühelt poolt meenutada, nagu Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktis 39 märkis, et metalak süüli oli heaks kiidetud enne vaidlusaluse määruse vastuvõtmist. Teiselt poolt, nagu komisjon Euroopa Kohtu istungil väitis, ei mõjutanud vaidlusalune määrus heakskiidu kehtivuse lõppemise kuupäeva.
- 55 Sellest järeldub, nagu ka Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktis 39 tõdes, ilma et sellele käesolevas apellatsioonimenetluses vastu vaieldaks, et ainult asendamisele kuuluvate ainete heakskiidu pikendamise menetlus, mis on ette nähtud määruses nr 1107/2009, on apellandi puhul asjassepuutuv.
- 56 Nagu ilmneb vaidlustatud kohtumääruse punktist 39, ilma et apellant sellele vastu vaidleks, on määruse nr 1107/2009 artikli 24 lõikes 1 sätestatud, et asendamisele kuuluva aine heakskiitu võib pikendada maksimaalselt seitsmeks aastaks erinevalt muude toimeainete heakskiidust, mida võib vastavalt määruse artikli 14 lõikele 2 pikendada maksimaalselt 15 aastaks. Seega, kuna metalak süüli kanti vaidlusalusele määrusele lisatud loetellu kui asendamisele kuuluv aine, võib selle heakskiitu pikendada maksimaalselt seitsmeks aastaks, mitte pikemaks maksimaalseks ajavahemikuks, nagu seda oleks tehtud juhul, kui kõnealust ainet ei oleks nimetatud loetellu kantud.
- 57 Vaidlusaluse määruse õiguslikud tagajärjed, mis puudutavad metalak süüli pikendatud heakskiidu kehtivusaega, realiseeruvad apellandi suhtes siiski üksnes rakendusmeetmete vahendusel.
- 58 Määruse nr 1107/2009 sätetest ja eelkõige artikli 24 lõikest 2 tuleneb nimelt – nagu Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktides 39 ja 40 tõdes, ilma et sellele apellatsioonimenetluses vastu vaieldaks –, et vaidlusaluse määrusega metalak süüli kvalifitseerimine asendamisele kuuluvaks aineks ei mõjuta selle aine heakskiidu pikendamise menetluse kohaldamist. Kõnealune menetlus eeldab samamoodi nagu vaidlusalusele määrusele lisatud loetellu kandmata toimeaine heakskiidu pikendamise menetluski, et komisjon võtab määruse nr 1107/2009 artikli 20 lõike 1 alusel vastu määruse.
- 59 Sellest järeldub, nagu Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktis 41 õigesti leidis, et vaidlusaluse määruse tagajärjed, mis on seotud metalak süüli pikendatud heakskiidu kehtivusajaga, tekivad apellandi suhtes alles määruse nr 1107/2009 artikli 20 lõike 1 – millele viitab määruse artikli 24 lõige 2 – alusel sellise määruse võimaliku vastuvõtmisega, millega pikendatakse selle aine heakskiitu maksimaalselt seitsmeks aastaks.
- 60 Seega, kuigi apellandile tekkida võivat täiendavat koormust, mis on seotud vajadusega pikendada metalak süüli heakskiitu sagedamini, võib pidada vaidlusaluse määruse vastuvõtmise tagajärjeks, realiseerub see tagajärg mitte vaidlusaluse määruse vastuvõtmisega, vaid siis, kui komisjon võtab vajaduse korral vastu määruse selle aine heakskiidu pikendamise kohta.
- 61 Järelikult ei rikkunud Üldkohus õigusnorme, kui ta vaidlustatud kohtumääruse punktis 41 leidis, et komisjoni määrus, mis käsitleb selliste asendamisele kuuluvate ainete heakskiidu pikendamist nagu metalak süüli, kujutab endast vaidlusaluse määruse rakendusmeetet ELTL artikli 263 neljanda lõigu viimase lauseosa tähenduses.
- 62 Mis puudutab teiseks asendamisele kuuluvaid aineid sisaldavate taimekaitsevahendite turulelaskmise lube ning nende lubade pikendamist ja muutmist reguleerivaid sätteid, siis vastab tõesti tõele, nagu apellant märgib, et vaidlusaluse määruse tagajärjel tuleb metalak süüli sisaldavate taimekaitsevahendite suhtes läbi viia määruse nr 1107/2009 artiklis 50 ette nähtud võrdleva hindamise menetlus, milles võrreldakse asjaomase taimekaitsevahendi tervise- või keskkonnanariske samalaadsete riskidega, mis kaasnevad asendustoote või taimekahjustajate mittekeemilise tõkestus- või tõrjemeetodiga.

- 63 Apellant ei saa siiski väitega, et tema peab võrdleva hindamise korraldama ja hindamise läbiviimisega seotud võimalikud kulud kandma, tõendada, et vaidlusaluse määruse vastuvõtmisega kaasnesid tema jaoks tagajärjed sõltumata rakendusmeetmete võtmisest. Nimelt, nagu Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktis 42 õigesti leidis, ilmneb määruse nr 1107/2009 artikli 50 lõigetest 1 ja 4, et võrdleva hindamise korraldamine on liikmesriikide ülesanne.
- 64 Mis puudutab apellandi argumenti, et teatud liikmesriikide siseriiklikud asutused nõuavad, et metalaksüüli sisaldavate taimekaitsevahendite siseriiklike registreeringute omanikud esitaksid neile võrdleva hinnangu, siis see ei toeta kuidagi tema seisukohta, et vaidlusalune määrus tekitab tema õiguslikule olukorrale tagajärgi, mis ei sõltu rakendusmeetmetest. Registreeringute omanikel väidetakse lasuvad kohustused ei tulene nimelt mitte vaidlusalusest määrusest, vaid pädevate siseriiklike asutuste otsusest.
- 65 Pealegi, nagu Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktis 43 õigesti leidis, ilma et apellant sellele vastu vaidleks, ei mõjuta määruse nr 1107/2009 artiklis 50 sätestatud võrdleva hindamise läbiviimine „asjaolu, et määruse nr 1107/2009 artikli 36 lõike 2, artikli 43 lõike 1, artikli 44 lõike 3 ja artikli 45 lõike 1 kohaselt on liikmesriigid need, kes annavad või jätavad andmata toimeaineid sisaldavate taimekaitsevahendite turulelaskmise load, pikendavad neid, võtavad need tagasi või muudavad neid“.
- 66 Neil asjaoludel ei rikkunud Üldkohus õigusnorme ka siis, kui ta vaidlustatud kohtumääruse punktis 44 otsustas, et vaidlusaluse määruse tagajärjed, mis on seotud sellega, et liikmesriigid viivad läbi võrdleva hindamise, kõrvutades metalaksüüli sisaldavate taimekaitsevahendite tervise- või keskkonnanariske asendustoote või taimekahjustajate mittekeemilise tõkestus- või tõrjemeetodiga, „tekivad apellandi suhtes üksnes liikmesriikide pädevate asutuste vastuvõetud aktide vahendusel“ ja et „need aktid on seega rakendusmeetmed ETL artikli 263 neljanda lõigu viimase lauseosa tähenduses“.
- 67 Mis puudutab kolmandaks sätteid, mis reguleerivad asendamisele kuuluvaid aineid sisaldavate taimekaitsevahendite turulelaskmise lubade vastastikust tunnustamist liikmesriikide vahel, siis on määruse nr 1107/2009 artikli 41 lõike 2 punktis b tõesti ette nähtud, et liikmesriik, kes vastastikuse tunnustamise menetluses saab asendamisele kuuluvat ainet sisaldavate taimekaitsevahendite turulelaskmise loa taotluse, võib nendele taimekaitsevahenditele loa anda, samas kui väljaspool teisi artikli 41 lõikes 2 nimetatud olukordi ja ilma, et see mõjutaks määruse artikli 36 lõike 3 kohaldamist, on liikmesriik vastavalt määruse artikli 41 lõikele 1 kohustatud loa väljastama viimati nimetatud sättes ette nähtud tingimustel.
- 68 Kui oletada, et vaidlusaluse määruse vastuvõtmise tagajärjel väheneks tõenäosus, et liikmesriik rahuldab metalaksüüli sisaldava taimekaitsevahendi turulelaskmise loa taotluse vastastikuse tunnustamise menetluses, on taotluse saanud liikmesriik siiski kohustatud taotluse kohta otsuse tegema. Sellega seoses tuleb meenutada, et nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 47, ei ole oluline, kas selline otsus on mehaanilist laadi või mitte.
- 69 Järelikult leidis Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktis 48 õigesti, et vaidlusaluse määruse tagajärjed, mis on seotud asendamisele kuuluvaid aineid sisaldavate taimekaitsevahendite turulelaskmise lubade vastastikuse tunnustamise menetlusega, „puudutavad üksnes kaalutusruumi, mis on liikmesriikidele jätud vastava taotluse hindamiseks“, ning et „need tagajärjed saavad apellandi suhtes tekkida ainult apellandi esitatud vastastikuse tunnustamise taotluste üle otsustavate siseriiklike asutuste aktide vahendusel“.
- 70 Arvestades käesoleva kohtuotsuse punkte 52–69, tuleb järeldada, et kuigi metalaksüüli asendamisele kuuluvate ainete loetellu kandmisega allutas vaidlusalune määrus küll selle aine käesoleva kohtuotsuse punktis 49 mainitud erisätetele ja tekitas seega õiguslikke tagajärgi, muutes metalaksüüli kohaldatavat liidu õiguslikku korda, ei ole apellant siiski tõendanud, et selline muutmine tekitab tema õiguslikule

olukorrale tagajärgi, mis ei sõltu ELTL artikli 263 neljanda lõigu viimase lauseosa tähenduses rakendusmeetmete vastuvõtmisest. Seega leidis Üldkohus õigesti, et apellandil puudub sellel alusel õigusi esitada.

- 71 Seda järeldust ei sea kahtluse alla apellandi argument, mida on kirjeldatud käesoleva kohtuotsuse punktides 30 ja 37 ning mille kohaselt aktid, mille komisjon või liikmesriigid on vastu võtnud metalaktsüülile kohaldatavate erisätete rakendamiseks, ning täpsemalt akt, millega komisjon pikendab selle aine heakskiitu, ei ole mitte vaidlusaluse määruse, vaid määruse nr 1107/2009 rakendusmeetmed.
- 72 Nimelt vastupidi sellele, mida näib apellant oma argumentides mõista andvat, ei nõua ELTL artikli 263 neljanda lõigu viimase lauseosa sõnastus, et selleks, et meetme võiks kvalifitseerida halduse üldakti rakendusmeetmeks, peaks see akt olema meetme õiguslik alus. Sama meede võib olla nii selle akti rakendusmeede, mille sätted on meetme õiguslik alus, kui ka sellise eraldiseisva akti rakendusmeede nagu käesoleval juhul vaidlusalune määrus, kui viimati nimetatud akti kõik õiguslikud tagajärjed või osa neist realiseeruvad hageja suhtes üksnes selle meetme vahendusel (vt analoogia alusel 28. aprillil 2015. aasta kohtuotsus T & L Sugars ja Sidul Açúcares vs. komisjon, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punkt 40).
- 73 Praeguses kohtuasjas nähtub käesoleva kohtuotsuse punktides 54–70, et aktid, mille komisjon või liikmesriigid võtavad vastu, et rakendada määruses nr 1107/2009 ette nähtud, metalaktsüülile kohaldatavaid erisätteid, realiseerivad vaidlusaluse määruse õiguslikud tagajärjed apellandi suhtes ja kujutavad endast seega viimati nimetatud määruse rakendusmeetmeid.
- 74 Käesoleva kohtuotsuse punktis 70 tehtud järeldust ei lükka ümber ka käesoleva kohtuotsuse punktides 31 ja 36 esile toodud argumendid, mille kohaselt meetmetel, mille komisjon või liikmesriigid võivad võtta käesoleva kohtuotsuse punktis 49 mainitud erisätete metalaktsüülile kohaldatavaks muutmiseks, puudub igasugune mõju nii metalaktsüüli kvalifitseerimisele asendamisele kuuluvaks aineks kui ka määrusega nr 1107/2009 kehtestatud õiguslikule korrale, mis selle aine suhtes kehtib.
- 75 Nende argumentidega ei saa nimelt ümber lükata järeldust, et määruses nr 1107/2009 ette nähtud erisätete metalaktsüülile kohaldamise tagajärjed realiseeruvad apellandi õigusliku olukorra suhtes üksnes vaidlusaluse määruse rakendusmeetmete vahendusel.
- 76 Kõiki eespool toodud kaalutlusi silmas pidades tuleb asuda seisukohale, et Üldkohus järeldas vaidlustatud kohtumääruse punktis 49 õigesti, et apellandi puhul vajab vaidlusalune määrus ELTL artikli 263 neljanda lõigu viimase lauseosa tähenduses rakendusmeetmeid.
- 77 Järelikult tuleb esimene väide põhjendamatus tõttu tagasi lükata.

Kolmas väide

Poolte argumendid

- 78 Kolmanda väitega, mida tuleb analüüsida teiseks, heidab apellant Üldkohtule ette, et ta otsustas vaidlustatud kohtumääruse punktides 28 ja 29, et vaidlusalune määrus ei puuduta apellanti isiklikult.
- 79 Apellant väidab, et tema ainsana teatas komisjonile metalaktsüülist, et see kantaks direktiivi 91/414 I lisasse. Ta isegi pöördus Üldkohtusse ja Euroopa Kohtusse ning selle tulemusel tühistati komisjoni esimene negatiivne otsus ja võeti vastu direktiiv 2010/28, millega kanti metalaktsüül direktiivi 91/414 I lisasse.

- 80 Apellant väidab, et kuna ta oli ainus ettevõtja, kes taotles metalak süüli kandmist direktiivi 91/414 I lisasse, ja seega ainus isik, kelle tõttu on tehtud kanne, millest sõltuvad pealegi kõik kehtivad siseriiklikud metalak süüli sisaldavate taimekaitsevahendite registreeringud, puudutab vaidlusalune määrus teda isiklikult. See faktiline asjaolu eristab teda metalak süüli osas kõikidest teistest isikutest.
- 81 Apellant lisab, et vaidlusaluse määruse põhjendusest 4 ilmneb, et see võeti vastu eelkõige toimeainete hindamise aruannete alusel, ja et ühes nendest aruannetest on märgitud, et tema oli ainus käesoleva kohtuotsuse punktis 79 nimetatud teate esitanud isik. Seega puudutab määrus teda isiklikult.
- 82 Apellant leiab, et vaidlustatud kohtumäärus tuleb seetõttu tühistada ja et Euroopa Kohtul on kõik vajalikud andmed, et analüüsida, kas vaidlusalune määrus puudutab apellanti ka otseselt.
- 83 Selle kohta väidab apellant esiteks, et metalak süüli allutamine määruses nr 1107/2009 ette nähtud materiaalõigusnormidele tähendab, et selle aine suhtes kohaldatakse rangemaid tingimusi kui need, mis kehtivad toimeainete suhtes, mis ei kuulu asendamisele. Ta märgib teiseks, et see asjaolu tuleneb otse vaidlusalusest määrusest ja et ei komisjonil ega siseriiklikel asutustel ei ole metalak süüli kohaldatavaid erisätteid rakendavate meetmete võtmisel kaalutusõigust, et otsustada, kas metalak süül tuleb kvalifitseerida asendamisele kuuluvaks aineks.
- 84 Komisjon leiab, et kolmas väide on vastuvõetamatu, kuna apellant piirdub meenutamisega, et ta esitas taotluse, mille tulemusel kanti metalak süül direktiivi 91/414 I lisas sisalduvasse toimeainete loetellu. Apellant ei esita argumente, mis tõendaksid, et Üldkohus otsustas vääralt, et see asjaolu üksi ei saa teda individualiseerida, ega vaidle konkreetset vastu Üldkohtu järeldusele, et isiku osalemine menetluses, mille tulemusel võetakse vastu liidu õigusakt, võib seda isikut seoses kõnealuse aktiga individualiseerida üksnes juhul, kui liidu õigusnormidega on talle antud teatud menetluslikud tagatised.
- 85 Komisjoni hinnangul on see väide igal juhul põhjendamatu.

Euroopa Kohtu hinnang

- 86 Ilma et oleks vaja võtta seisukohta nende argumentide vastuvõetavuse suhtes, mis apellant on käesoleva väite raames esitanud tõendamaks, et vaidlusalune määrus puudutab teda isiklikult, tuleb need argumentid igal juhul põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.
- 87 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale, mida Üldkohus meenutas vaidlustatud kohtumääruse punktis 25, saavad isikud, kes ei ole otsuse adressaadid, väita, et otsus puudutab neid ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses isiklikult, ainult juhul, kui otsus mõjutab neid mingite neile omaste tunnuste või neid iseloomustava faktilise olukorra tõttu, mis neid kõigist teistest isikutest eristab ning seetõttu individualiseerib neid sarnaselt otsuse adressaadiga (vt eelkõige 15. juuli 1963. aasta kohtuotsus Plaumann vs. komisjon, 25/62, EU:C:1963:17, lk 223, ning 17. septembri 2015. aasta kohtuotsus Mory jt vs. komisjon, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkt 93).
- 88 Väljakujunenud kohtupraktikast, millele Üldkohus viitas vaidlustatud kohtumääruse punktis 26, nähtub ühtlasi, et võimalus meetme vastuvõtmisel enam-vähem täpselt määratleda õigussubjektide arvu ja isegi neid isikuid, kellele meedet kohaldatakse, ei tähenda mingil moel, et meede neid subjekte isiklikult puudutab, kui seda kohaldatakse vaidlusaluse aktiga määratletud õiguslikult või faktiliselt objektiivse olukorra alusel (19. detsembri 2013. aasta kohtuotsus Telefónica vs. komisjon, C-274/12 P, EU:C:2013:852, punkt 47 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 89 Asjaolu, et Euroopa Liidu Nõukogul või komisjonil on erinormide alusel kohustus võtta arvesse seda, millised tagajärjed on nende kavandataval aktil teatud isikute olukorrale, võib neid isikuid individualiseerida, kui on tõendatud, et akt mõjutab neid faktilise olukorra tõttu, mis neid kõigist teistest isikutest eristab (vt selle kohta 10. aprilli 2003. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Nederlandse Antillen, C-142/00 P, EU:C:2003:217, punktid 71–76 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 90 Käesoleval juhul ei saa asjaolu – kui eeldada, et see on tõendatud –, et apellant osales käesoleva kohtuotsuse punktides 79–81 kirjeldatud viisil menetluses, mille tulemusel kanti metalaksüül direktiivi 91/414 I lisasse, teda vaidlusaluse määruse suhtes individualiseerida käesoleva kohtuotsuse punktides 87–89 meenutatud kohtupraktika tähenduses.
- 91 Täpsemalt ei ole apellant tõendanud, et tema osalemine võiks kahtluse alla seada vaidlustatud kohtumääruse punktis 28 esitatud järelduse, et vaidlusalune määrus puudutab teda üksnes seetõttu, et objektiivsete kriteeriumide põhjal on ta metalaksüüli importija ja seda ainet sisaldavate toodete müüja, samamoodi nagu see puudutab mis tahes muud ettevõtjat, kes on tegelikult või potentsiaalselt samasuguses olukorras. Lisaks on selge, et vaidlusaluse määruse vastuvõtmisel otsustati metalaksüüli kandmine asendamisele kuuluvate ainete loetellu mitte apellandi konkreetsete omaduste tõttu, vaid – nagu nähtub vaidlustatud kohtumääruse punktist 9 – põhjendusel, et määruse nr 1107/2009 II lisa punkti 4 tähenduses on selles aines mitteaktiivsete isomeeride osakaal märkimisväärne (vt analoogia alusel 28. aprilli 2015. aasta kohtuotsus T & L Sugars ja Sidul Açúcares *vs.* komisjon, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punkt 66).
- 92 Sellest järeldub, et käesoleva väite raames apellandi esitatud argumendid ei anna tunnistust ühestki õigusnormi rikkumisest, mille Üldkohus oleks toime pannud, kui ta vaidlustatud kohtumääruse punktis 29 leidis, et vaidlusalune määrus ei puuduta apellanti isiklikult.
- 93 Lõpetuseks tuleb märkida, et kuna esiteks ei rikkunud Üldkohus õigusnorme, kui ta järeldas, et vaidlusalune määrus ei puuduta apellanti isiklikult, ja teiseks on selle tingimused, kas liidu halduse üldakt, mille tühistamist nõutakse, puudutab isikut nii otseselt kui ka isiklikult, kumulatiivsed (vt selle kohta 3. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus Inuit Tapiriit Kanatami jt *vs.* parlament ja nõukogu, C-583/11 P, EU:C:2013:625, punkt 76), on käesoleva kohtuotsuse punktides 82 ja 83 esile toodud argumendid, mis käsitlevad küsimust, kas vaidlusalune määrus puudutab apellanti otseselt, edutud ja need tuleb seega tagasi lükata.
- 94 Sellest järeldub, et kolmas väide tuleb tagasi lükata, kuna see on osaliselt põhjendamatu ja osaliselt edutu.

Teine väide

Poolte argumendid

- 95 Teise väitega heidab apellant Üldkohtule ette, et ta asus vaidlustatud kohtumääruse punktides 50–58 seisukohale, et tema hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jätmisega ei jäeta teda tõhusa kohtuliku kaitseta.
- 96 Apellant väidab, et tal ei ole võimalik vaidlustada vaidlusaluse määruse siseriiklikku rakendusmeetet ega seada kahtluse alla määruse tagajärgi. Nimelt seni, kuni metalaksüüli asendamise üle ei otsusta siseriiklik asutus, tuleb selle aine suhtes läbi viia regulaarseid võrdlevaid hindamisi, mida apellant ei saa vaidlustada, kuna tal puudub põhjendatud huvi tema jaoks soodsa akti vaidlustamiseks. Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) ja Tribunal Constitucional (Hispaania konstitutsioonikohus) on nimelt asunud seisukohale, et kaebajal puudub nii huvi kui ka õigus esitada kaebus, kui tema vaidlustatav otsus ei kahjusta tema huve.

- 97 Apellant on seega sunnitud esile kutsuma siseriiklike asutuste poolt negatiivse otsuse vastuvõtmise, et ta saaks selle otsuse peale kaebuse esitada ja kaebuse menetluses vaidlustada metalaktsüüli kvalifitseerimise asendamisele kuuluvaks aineks.
- 98 Komisjon leiab, et teine väide on vastuvõetamatu, kuna appellant üksnes kordab esimeses kohtuastmes esitatud argumente, mille kohaselt ta jäeti tõhusa kohtuliku kaitseta, ilma et ta siiski kritiseeriks vastust, mille Üldkohus andis nendele argumentidele vaidlustatud kohtumääruse punktides 50–59.
- 99 Teise võimalusena märgib komisjon, et teine väide ei ole põhjendatud.

Euroopa Kohtu hinnang

- 100 Ilma et oleks vaja otsustada käesoleva väite vastuvõetavuse üle, tuleb see igal juhul põhjendamatuks tõttu tagasi lükata.
- 101 Täpsemalt tuleb meenutada, et ELTL artikli 263 neljandas lõigus ette nähtud vastuvõetavuse tingimusi tuleb tõlgendada koostoimes põhiõigusega tõhusale kohtulikule kaitsele, ilma et neid EL toimimise lepingus otsesõnu ette nähtud tingimusi seejuures kõrvale jäetaks (28. aprilli 2015. aasta kohtuotsus T & L Sugars ja Sidul Açúcares vs. komisjon, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punkt 44 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 102 ELL artikli 19 lõikest 1 tulenevalt tagavad liidu õiguskorra nõuete järgimise kohtuliku kontrolli siiski mitte üksnes Euroopa Kohus, vaid ka liikmesriikide kohtud. Selleks on EL toimimise lepingus esiteks artiklitega 263 ja 277 ning teiseks artikliga 267 kehtestatud õiguskaitsevahendite ja menetluste täielik süsteem, milles kontroll liidu õigusaktide seaduslikkuse üle on usaldatud liidu kohtule (28. aprilli 2015. aasta kohtuotsus T & L Sugars ja Sidul Açúcares vs. komisjon, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punkt 45 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 103 Selle kohta tuleb täpsustada, et õigussubjektidel on siseriiklikus menetluses õigus vaidlustada kohtus iga sellise nende kohta tehtud siseriikliku otsuse või muu akti seaduslikkus, mis on seotud mõne liidu üldakti kohaldamisega nende suhtes, ja viidata seejuures liidu õigusakti kehtetusele (28. aprilli 2015. aasta kohtuotsus T & L Sugars ja Sidul Açúcares vs. komisjon, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punkt 46 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 104 Järelikult on kehtivuse hindamiseks esitatud eelotsusetaotlus samamoodi nagu tühistamishagigi liidu aktide seaduslikkuse kontrolli vahend (28. aprilli 2015. aasta kohtuotsus T & L Sugars ja Sidul Açúcares vs. komisjon, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punkt 47 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 105 Sellega seoses tuleb meenutada, et kui siseriiklik kohus peab põhjendatuks üht või mitut liidu õigusakti kehtetuse kohta esitatud väidet, mille on esitanud pooled või mille on vajaduse korral tõstatanud kohus omal algatusel, peab ta menetluse peatama ja kehtivuse hindamiseks esitama eelotsusetaotluse Euroopa Kohtule, kellel on ainsana liidu aktide kehtetuse tuvastamise pädevus (28. aprilli 2015. aasta kohtuotsus T & L Sugars ja Sidul Açúcares vs. komisjon, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punkt 48 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 106 Nende isikute tarvis, kes ei vasta ELTL artikli 263 neljandas lõigus sätestatud tingimustele hagi esitamiseks liidu kohtule, peavad liikmesriigid seega kehtestama õiguskaitsevahendite ja menetluste süsteemi, mis võimaldab tagada põhiõiguse tõhusale kohtulikule kaitsele (28. aprilli 2015. aasta kohtuotsus T & L Sugars ja Sidul Açúcares vs. komisjon, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punkt 49 ning seal viidatud kohtupraktika).

- 107 Seda liikmesriikide kohustust on kinnitatud ELL artikli 19 lõike 1 teises lõigus, mille kohaselt „näevad [liikmesriigid] ette tulemusliku õiguskaitse tagamiseks vajaliku kaebeõiguse liidu õigusega hõlmatud valdkondades“. Niisugune kohustus tuleneb ka Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 47 seoses meetmetega, mida liikmesriigid võtavad liidu õiguse kohaldamiseks harta artikli 51 lõike 1 tähenduses (28. aprilli 2015. aasta kohtuotsus T & L Sugars ja Sidul Açúcares vs. komisjon, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punkt 50 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 108 Nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktides 48–76, oli Üldkohtul praeguses asjas õigusega võimalik järeldada, et vaidlusalune määrus vajab apellandi suhtes ELTL artikli 263 neljanda lõigu viimase lauseosa tähenduses rakendusmeetmeid.
- 109 Arvestades käesoleva kohtuotsuse punktides 101–107 viidatud kohtupraktikat, mille Üldkohus tõi esile vaidlustatud kohtumääruse punktides 51–57, ei rikkunud Üldkohus järelikult õigusnorme ka siis, kui ta kohtumääruse punktis 58 leidis, et tuleb tagasi lükata apellandi argument, mille kohaselt vaidlusaluse määruse peale esitatud tühistamishagi vastuvõetamatus tõttu läbi vaatamata jätmine kahjustab tema õigust tõhusale kohtulikule kaitsele. Nimelt isegi kui apellant ei saa ELTL artikli 263 neljandas lõigus sätestatud vastuvõetavuse tingimuste tõttu vaidlusalust määrust otse liidu kohtus vaidlustada, võib ta seevastu siseriiklikule kohtule liikmesriigi õigusakti peale – mis on käsitatav määruse rakendusmeetmena – esitatud kaebuse menetluses väita, et määrus on kehtetu, ja paluda kohtul esitada ELTL artikli 267 alusel Euroopa Kohtule eelotsuse küsimused (vt analoogia alusel 19. detsembri 2013. aasta kohtuotsus Telefónica vs. komisjon, C-274/12 P, EU:C:2013:852, punkt 59).
- 110 Peale selle võiks apellant vajaduse korral vaidlustada ELTL artikli 263 neljandas lõigus sätestatud tingimuste kohaselt liidu kohtutes komisjoni määruse, millega pikendatakse metalaksüüli heakskiitu, ning selles hakis vaidlustada ka vaidlusaluse määruse kehtivuse kooskõlas käesoleva kohtuotsuse punktis 44 viidatud kohtupraktikaga määruse kohta esitatud õigusvastasuse vastuväitega, selleks et seada kahtluse alla metalaksüüli pikendatud heakskiidu kehtivuse kestus.
- 111 Teine väide tuleb seega põhjendamatus tõttu tagasi lükata.
- 112 Arvestades eespool toodud kaalutlusi nende kogumis, tuleb apellatsioonkaebus jätta tervikuna rahuldamata.

Kohtukulud

- 113 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõikes 2 on ette nähtud, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, siis otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse. Kodukorra artikli 138 lõike 1 kohaselt, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonimenetluses, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 114 Kuna komisjon on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja apellant on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista apellandilt.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (suurkoda) otsustab:

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Industrias Químicas del Vallés SA-lt.

Allkirjad